

henvist fra Finansudvalget. Derimod er der tre forskellige Indstillinger fra enkelte ærede Medlemmer. Der er først et af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (J. Jensen) stillet Forslag om, at et Andragende fra Kredsformændene i Møns Arbejderforenings Syge- og Begravelseskasse om et Statstilskud henvises til Indenrigsministeren. Ja, jeg tror, at det ærede Medlem ved sin Omtale af denne Indstilling i Øjeblikket erindrede fejl, naar han sagde, at vedkommende Sygekasse ikke hørte til de statsanerkendte. Jeg tror ikke, det er det, der er i Vejen, men det er dette, at Syge- og Begravelseskassen paa Møen ikke er Medlem af Genforsikringsforeningen for Begravelseskasser i Danmark. Den har ikke ment at kunne staa sig ved at indmelde sig i denne Forening og andrager nu om, at den, da den saaledes ikke kan faa Andel i det til denne Forening ydede Statstilskud, maa faa et særligt Statstilskud. Andragendet indkom i Fjor Vinter og har paa Ministeriets Foranledning været til Behandling i Sygekassenævnet, som den 7de Maj 1901 „enstemmigt vedtog at udtale, at det *ikke* kunde medgive Andragendet sin Anbefaling, eftersom det stod den nævnte Begravelseskasse frit for at indtræde i „Genforsikringsforeningen for Begravelseskasserne i Danmark“ og derved blive delagtig i det denne Forening tilstaaede Statstilskud“, og jeg tror unægtelig, at man maa fastholde den Opfattelse, som Nævnet her enstemmigt har gjort gældende. Det vilde føre meget langt ud, om Staten skulde til at give særlige Tilskud til en Række Begravelsesforeninger, der af en eller anden Grund ikke mene at ville indtræde i Genforsikringsforeningen. Da der paa Finanslovforslaget for 1900—1901 blev stillet Forslag om at yde den omtalte Genforsikringsforening et aarligt Tilskud af 5,000 Kr. i de første fem Aar, var Motiveringen netop den, at Statstilskuddet skulde være „til Fremhjælpning af Begravelseskassernes Genforsikringsforening“. Det vilde derfor være en underlig Motivering, om man nu under Paaberaabelse af dette Statstilskud vilde yde en uden for denne Genforsikringsforening staaende Forening et Statstilskud. Jeg betvivler ikke, at

denne Forening, der er omfattende og stor, virker meget godt, men jeg tror, at det vilde føre til vanskelige Konsekvenser, om vi gav os til at yde Statstilskud til disse enkelte Foreninger, der staa uden for den fælles Organisation.

Dernæst er der et Forslag af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) om, at et Andragende fra Københavns Røgmandsforening om, at Fangsten og Forhandlingen af Hellefisk fra Grønland maa blive overtaget af den kgl. grønlandske Handel, henvises til Indenrigsministeren. Der er allerede gjort opmærksom paa, at dette Andragende ikke har været forelagt Indenrigsministeriet, saaledes at dette ikke har haft Lejlighed til at undersøge og overveje Sagen, før Andragerne have søgt Folketingets Bistand. Det er oplyst for mig, at Hellefisk forekommer i Munden af de store Isfjorde, særlig Jakobshavn og Umanaks i Nordgrønland. I de sidste 6—8 Aar har man fanget en Del i Kolonierne Christianshaab, Jakobshavn, Ritenbenk og Umanak, og hjemsendt til privat Forhandling ca. 180 Tdr. saltet Hellefisk aarlig. Dette Fiskeri foregaar særlig i Vintermaanederne. Alleerede da jeg tiltraadte, var det under Forhandling med Direktoratet, at Hellefisktrafikken skulde ligesom den øvrige Trafik indgaa under Direktoratet, og jeg tvivler ikke om, at dette med det første vil ske, idet jeg dog er sindet ikke blot at lade Hellefisktrafikken fremtidig indgaa under Direktoratets Eneret, men ogsaa det i Grunden betydeligere Laksefiskeri, som navnlig drives i det sydligere Grønland, saaledes at der i de senere Aar af Laksørred er hjemsendt ca. 125 Tdr. fra Sukkertoppen, ca. 100 Tdr. fra Holstensborg o. s. v. Jeg mener nemlig, at saavel Hellefisk som Laksørred ganske naturlig hører under de grønlandske Produkter, som Handelen bør have Eneret paa og bør udnytte. Om der er saa megen Hellefisk, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) mente, saaledes at den staaar tykt deroppe, og at dens udvidede Fangst vilde blive en stor Indtægtskilde for Grønlænderne, betvivler jeg efter de Oplysninger, jeg har modtaget. Men det vil jo vise sig, naar Direktoratet har